

Zbigniew Dyka, Stefan Kosiński

Kronika

Palestra 28/5-6(317-318), 119-136

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

I. KRONIKA CENTRALNA

1.

Spotkanie kierownictw Prokuratury Generalnej PRL i Naczelnej Rady Adwokackiej

W Prokuraturze Generalnej odbyło się w dniu 25 kwietnia 1984 r. spotkanie kierownictwa Prokuratury PRL i Naczelnej Rady Adwokackiej, któremu przewodniczyli: prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Maria Budzianowska i pełniący obowiązki Prokuratora Generalnego PRL Józef Żyła.

W toku spotkania przedyskutowano niektóre problemy związane z umacnianiem socjalistycznej praworządności, zwłaszcza w zakresie ochrony praw obywateli w postępowaniu karnym, w tym także gwarancji procesowych podejrzanego i udziału obrońcy w postępowaniu przygotowawczym.

Uznano, że dla dalszego rozwijania i pogłębiania współdziałania konieczne jest ożywienie działalności Komisji mieszanej, powołanej przez Prokuratorę Generalną i Naczelną Radę Adwokacką. Zadaniem tej komisji jest wzajemna wymiana doświadczeń i przekazywanie spostrzeżeń przebiegu procesu karnego, tudzież innych kwestii wynikających ze współpracy obu organów.

Podczas spotkania podjęto konkretne ustalenia określające tryb, zasady funkcjonowania i problematykę pracy Komisji mieszanej.

Ze strony Prokuratury Generalnej w skład Komisji mieszanej wchodzi:

dr Zbigniew Miynarczyk — prokurator Prokuratury Generalnej, przewodniczący zespołu do spraw współpracy z Naczelną Radą Adwokacką,

dr Wincenty Grzeszczyk — prokurator Prokuratury Generalnej (Departament Postępowania Karnego),

dr Józef Gurgul — prokurator Prokuratury Generalnej, naczelnik Wydziału Szkolenia w Departamencie Kadr, Szkolenia i Spraw Socjalnych,

dr Andrzej Kabat — prokurator Prokuratury Generalnej,

Kazimierz Sobota — prokurator Prokuratury Generalnej (Departament Kontroli Przestrzegania Prawa i Spraw Cywilnych).

Ze strony Naczelnej Rady Adwokackiej w skład teŹe Komisji wchodzi:

adw. dr Kazimierz Łojewski — wiceprezes NRA, przewodniczący Zespołu do spraw współpracy z Prokuratorą Generalną,

adw. Jerzy Biejał — wiceprezes NRA,

adw. dr Katarzyna Piasecka-Strużak — członek Naczelnej Rady Adwokackiej,

adw. Lucjan Gluza — członek Prezydium NRA, rzecznik dyscyplinarny NRA oraz

adw. Tadeusz de Virion.

2.

Nominacja Prokuratora Generalnego PRL

Według informacji zamieszczonych w prasie codziennej (np. w „Trybunie Lu-

du” z dnia 15 maja 1984 r.) Rada Państwa przyjął rezygnację z dniem 31

maja 1984 r. dra Franciszka Ruska ze stanowiska Prokuratora Generalnego PRL, dziękując mu za wieloletnią pracę, oraz powołała z dniem 1 czerwca 1984 r. na to stanowisko Józefa Żytę, dotychczasowego zastępcę Prokuratora Generalnego PRL.

Według podanego szkicu biograficznego Józef Żyta urodził się w 1927 r. w Żytniowie (woj. częstochowskie) w rodzinie chłopskiej. Po odbyciu studiów prawniczych na Uniwersytecie

Wrocławskim podjął pracę w Zakładzie Szkolenia Kadr, a od 1956 r. — w jednostkach organizacyjnych Prokuratury PRL. Pełnił kolejno różne funkcje i zajmował stanowiska prokuratorskie na szczeblu powiatowym i wojewódzkim, a w ostatnich latach jako zastępca Prokuratora Generalnego PRL. Z tytułu pracy zawodowej otrzymał szereg wysokich odznaczeń państwowych.

3.

Zadania i usytuowanie organizacyjne Rady Legislacyjnej

W Monitorze Polskim Nr 10, poz. 66 została opublikowana uchwała nr 46 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1984 r. w sprawie Rady Legislacyjnej. Zamiast rozwiazań organizacyjnych, jakie przyjęto w decyzji nr 93 Prezydium Rządu z dnia 28 lipca 1972 r. w sprawie usprawnienia procesu tworzenia prawa, która to decyzja utraciła moc (w ust. 3—8), wspomniana uchwała nr 46

Rady Ministrów ustala, że funkcjonująca dotychczas Rada Legislacyjna ma działać przy Prezisie Rady Ministrów jako organ doradczy i opiniodawczy w sprawach określonych w uchwale.

W teście uchwale nr 46 Rady Ministrów określono zadania Rady Legislacyjnej, jej skład osobowy i tryb działania.

4.

Wysokie odznaczenia państwowe dla członków adwokatury

Jak wynika z doniesień prasowych prasy terenowej, dwaj nasi koledzy adwokaci: adw. dr **Kazimierz Askanas** z Płocka i adw. dr **Jan Sajdak** z Poznania zostali ostatnio odznaczeni (z tytułu zasług pozazawodowych) Krzyżami Komandorskimi Orderu Odrodzenia Polski.

„Tygodnik Płocki” z dnia 15 kwietnia 1984 r., opisujący przebieg uroczystej dekoracji adw. dra Kazimierza Askanasa, zamieścił następujący krótki szkic biograficzny odznaczonego adwokata Askanasa:

„Zasłużony płocczanin, najstarszy adwokat, od 32 lat wybierany kierownikiem Zespołu Adwokackiego, którego

był założycielem, należy do filarowych postaci najstarszego z istniejących Towarzystw Naukowych w kraju. Organizator, teoretyk i badacz dziejów oraz problemów regionu, organizator badań i ekspertyz przyjmowanych do realizacji przez Towarzystwo Naukowe Płockie (którego jest obecnie wiceprezesem), inicjator badań zbrodni hitlerowskich w Płocku, ma przy tym wartościowy i bogaty własny dorobek badawczy i edytorski. Jest m. in. autorem książki «Przestępczość w uprzemysłowionym mieście», «Sztuka płocka», «Romańskie drzwi płockie», «Zagadnienia badań regionalnych w Płocku», «Przestępczość nieletnich» oraz

szeregu prac z dziedziny socjologii adwokatury i ponad 70 innych publikacji."

Wysokie odznaczenie państwowe zostało wręczone adw. drowi Kazimierzowi Askanasowi podczas Walnego Zgromadzenia Towarzystwa Naukowego Płockiego.

W 75 rocznicę urodzin wyrazy szacunku i uznania oraz medal pamiątkowy Płocka przekazał Jubilatowi prezydent miasta mgr inż. Janusz Majewski.

„Głos Wielkopolski” z dn. 2—3 czerwca 1984 r. w notatce pt. „Medale pamiątkowe i ordery dla Wielkopolan-członków KRN” podał, że z rąk marszałka Sejmu PRL adw. dr Jan Sajdak otrzymał odznaczenie Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski

i medal pamiątkowy przyznany przez Radę Państwa z okazji 40-lecia powstania Krajowej Rady Narodowej.

Akt dekoracji nastąpił w sposób uroczysty w Urzędzie Wojewódzkim w obecności przewodniczącego Prezydium WRN i innych dostojnych uczestników spotkania.

Adw. dr Jan Sajdak został desygnowany do KRN przez ówczesną Wojewódzką Radę Narodową w Poznaniu, której był członkiem.

Trzeba jeszcze dodatkowo nadmienić, że adw. drowi Janowi Sajdakowi został nadany przez Prezesa Rady Ministrów Republiki Francuskiej dekretem z dnia 5 lutego 1984 r. order *Palme des Academiques* za zasługi naukowe.

5.

Wręczenie nominacji profesorskich

W dniu 27 kwietnia 1984 r. odbyło się w Belwederze wręczenie aktów przyznających tytuły profesora zwyczajnego i profesora nadzwyczajnego kilkudziesięciu pracownikom nauki.

W dziedzinie nauk prawnych tytuł profesora zwyczajnego został nadany profesorowi nadzwyczajnemu Janowi Łopuskiemu z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, a tytuł

profesora nadzwyczajnego nauk prawnych otrzymali: Tadeusz Nowak z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, Edwin Rozenkranz z Uniwersytetu Gdańskiego, Jerzy Walachowicz z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu i Czesława Żuławska z Akademii Ekonomicznej w Krakowie.

6.

Decyzje Ministra Sprawiedliwości w sprawie wykonywania zawodu adwokata indywidualnie

Na wniosek właściwych terenowo okręgowych rad adwokackich Minister Sprawiedliwości wyraził zgodę na wykonywanie zawodu adwokata indywidualnie przez niżej wymienionych adwokatów:

1. na mocy decyzji z dnia 9 marca 1984 r. — przez adw. Kazimierza

Krzymowskiego w miejscowości Łęczna (woj. lubelskie) do dnia 31 grudnia 1984 r.,

2. na mocy decyzji z dnia 21 marca 1984 r. przez adw. Stanisława Pietrasewicza w Nowym Tomysłu (woj. poznańskie) do dnia 31 marca 1985 r.

3. na mocy decyzji z dnia 5 maja 1984 r. — przez adw. Jerzego Hermana w Opatowie (woj. tarnobrzесьkie) do dnia 30 czerwca 1985 r.,

4. na mocy decyzji z dnia 14 maja 1984 r. — przez adw. Zdzisława Dąbrowskiego w Pucku (woj. gdańskie) do dnia 30 czerwca 1985 r.,

5. na mocy decyzji z dnia 12 czerwca 1984 r. — przez adw. Stanisława Wyroślaka w miejscowości Chojna (woj. szczecińskie) bezterminowo,

6. na mocy decyzji z dnia 12 czerwca 1984 r. — przez adw. Zbigniewa Szwarnowieckiego w Głogowie Małopolskim (woj. rzeszowski) do dnia 30 czerwca 1985 r.,

7. na mocy decyzji z dnia 12 czerwca 1984 r. — przez adw. Włodzimierza Janickiego w miejscowości Doma-

radz (woj. rzeszowski) do dnia 30 czerwca 1985 r.,

8. na mocy decyzji z dnia 12 czerwca 1984 r. — przez adw. Franciszka Markiewicza w miejscowości Jedlicze (woj. krośnieńskie) do dnia 30 czerwca 1985 r.,

9. na mocy decyzji z dnia 24 lutego 1984 r. przez adw. Tadeusza Gozdka w Sulejowie (woj. piotrkowski) do dnia 31 grudnia 1984 r.,

10. na mocy decyzji z dnia 15 czerwca 1984 r. — przez adw. Stanisława Pietrzykowskiego w Sztumie (woj. gdańskie) do dnia 31 grudnia 1985 r.,

11. na mocy decyzji z dnia 15 czerwca 1984 r. — przez adw. Ryszarda Kleniewskiego w Nowym Dworze Gdańskim (woj. elbląskie) do dnia 31 grudnia 1985 r.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba krakowska

1. Uczestnictwo w Krajowym Zjeździe Adwokatury. W Zjeździe Adwokatury w październiku 1983 r. uczestniczyła delegacja krakowska w pełnym składzie 24 delegatów, którymi byli: M. Anczyk, T. Bochenek, K. Buchała, A. Buczkowski, Z. Dyka, J. Gładyszowski, J. Grzybowski, E. Kaleta, J. Kański, A. Kubas, A. Łukawski, S. Mierzwa, J. Ostafil, K. Ostrowski, S. Płazek, A. Rażny, Z. Rene, A. Rozmarynowicz, M. Sadowski, B. Szczepaniak, A. Tarnawski, S. Warcholik, W. Zollowa, J. Żuławski.

Delegacja krakowska złożyła na Zjeździe (na piśmie) „Stanowisko delegacji krakowskiej na Krajowy Zjazd Adwokatury 1983”, w którym przedstawiła swoje zapatrywania w kwestiach samorządowych, prawnych i ogólnospołecznych. Zostało ono doręczone Prezydium Zjazdu i przedstawicielom wszystkich izb adwokackich oraz Komisji wnioskowej Zjazdu. Było to jedyne kompleksowe opracowanie, jakie

zostało przedstawione Zjazdowi przez izbę adwokacką. Materiały tam zawarte zostały w bardzo znacznym stopniu wykorzystane przez Komisję wnioskową Zjazdu, co znalazło wyraz w treści „Uchwały głównej” Zjazdu.

Delegacja krakowska czynnie uczestniczyła w obradach. Jednym z sekretarzy Prezydium Zjazdu został adw. J. Żuławski. Przewodniczącym Komisji regulaminowej był adw. Z. Dyka, a wiceprzewodniczącym Komisji wnioskowej — adw. A. Kubas. W pracach komisji zjazdowej brali udział: adw. T. Bochenek (Komisja mandatowa), A. Buczkowski (Komisja skrutacyjna), J. Grzybowski (Komisja regulaminowa).

W trakcie obrad Zjazdu zabierali głos następujący delegaci: adw. dr K. Buchała (wielokrotnie jako prezes NRA i jako delegat), adw. Dyka (wielokrotnie jako przew. Komisji regulaminowej i jako delegat), adw. Kubas (wielokrotnie jako wiceprzewodniczący Komisji wnioskowej i jako delegat), adw.

K. Ostrowski (jako delegat), adw. Rozmarynowicz (jako delegat), adw. S. Warcholik (jako dziekan i jako delegat).

W wyniku wyborów zostali wybrani do organów adwokatury: do NRA — adw. K. Buchała (członek Prezydium NRA) i adw. J. Ostafil, a do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego — adw. K. Ostrowski, który został wiceprezesem tego Sądu. Zgłoszonych kandydatur do NRA nie przyjęli: adw. Z. Dyka i adw. A. Rozmarynowicz ze względu na uchwałę Zjazdu zakazującą łączenia członkostwa w ORA z członkostwem w NRA.

W drugim dniu Zjazdu wśród odznaczonych Złotą Odznaką „Adwokatura PRL” zostali odznaczeni delegaci krakowscy adw. Z. Dyka i adw. J. Żuławski.

Delegacja krakowska do końca obrad (3.X.1983) dotrwała w prawie nieuszczerpionym składzie.

Po Zjeździe Naczelna Rada Adwokacka powołała do utworzonych przy NRA:

- I. Komisji d/s realizacji uchwał i wniosków — A. Rozmarynowicza,
- II. Komisji d/s działalności publicznej adwokatury — adw. Z. Dykę i adw. J. Żuławskiego,
- III. Komisji polityki kadrowej — adw. J. Ostafila,
- IV. Komisji doskonalenia zawodowego adwokatów — adw. A. Kubasa i adw. K. Ostrowskiego,
- V. Komisji kształcenia aplikantów adwokackich — adw. J. Gładyszowskiego,
- VI. Komisji Współpracy z zagranicą — adw. M. Anczyka, K. Buchałę i J. Grzybowskiego,
- VII. Komisji d/s radców prawnych i współpracy z samorządem radcowskim — adw. S. Piążka,
- VIII. Komisji socjalno-bytowej — adw. M. Sadowskiego.

adw. Zbigniew Dyka

2. Konkurs na opracowanie glosy do orzeczenia SN. Towarzystwo Biblioteki Słuchaczy Prawa UJ w Krakowie zwróciło się do Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie o wydelegowanie swojego przedstawiciela, który by wziął udział w jury konkursu na opracowane przez studentów Wydziału Prawa glosy do orzeczenia Sądu Najwyższego. Rada Adwokacka delegowała niżej podpisanego. TBSP obchodzi w tym roku jubileusz 133-lecia swojej działalności. W ciągu tego długiego okresu podejmowało ono 17 różnego rodzaju imprez, takich jak wydawanie skryptów, organizowanie konkursów naukowych i krasomówczych, wykładów i odczytów, wydawanie zeszytów naukowych, urządzanie tzw. obozów naukowych w terenie itp. W ubiegłym roku Sekcja prawa cywilnego zapoczątkowała opracowane przez studentów — w ramach konkursu — glos do orzeczeń SN. W roku bieżącym zapropnowano uczestnikom opracowanie glosy do wyroku SN z dnia 9.III.1983 r. I CR 34/83 (OSNCP z 1983 r. nr 11, poz. 180). W wyroku tym SN zajął stanowisko, że pełnomocnictwo procesowe udzielone adwokatowi przez przedstawiciela ustawowego (matkę) w imieniu małoletniego syna nie wygasa automatycznie po osiągnięciu pełnoletności przez syna (przeciwnie stanowisko zajął SN w orzeczeniu z dnia 3.V.1968 r. III PZP 9/58, zamieszczonym w „Nowym Prawie” nr 10 z 1969 r.). Materialnoprawnym zagadnieniem jest tu odpowiedzialność Skarbu Państwa (ZOZ-u) za stwierdzone uchybienia personelu lekarskiego, które miały doprowadzić do śmierci pacjenta.

Do udziału w omawianym konkursie TBSP zaprosiło koła naukowe studentów także z innych ośrodków uniwersyteckich Polski.

Opracowanie glosy nadesłało ośmiu studentów z IV i V roku prawa, a mianowicie: dwóch z Uniw. Łódzkiego,

dwóch z Uniw. Śląskiego, dwóch z Uniw. Jagiellońskiego i po jednym z Uniw. im. A. Mickiewicza w Poznaniu i Uniw. Gdańskiego. Pięciu spośród uczestników konkursu zajęło się w głosie tylko zagadnieniem procesowym wyroku, natomiast trzech — także zagadnieniem materialnoprawnym. Tylko jeden z uczestników zajął stanowisko odmienne od stanowiska SN (mianowicie że pełnomocnictwo procesowe udzielone przez przedstawiciela ustawowego wygasa *ipso iure* po dośściu do pełnoletności przez małoletniego), natomiast pozostali uczestnicy aprobowali stanowisko SN tak co do zagadnienia procesowego jak i materialnoprawnego.

Wszyscy uczestnicy włożyli dużo wysiłku w opracowanie glos, na co mieli przeszło miesiąc. Wyzyskali dotychczasową literaturę przedmiotu, teorie dotyczące przedstawicielstwa, dotychczasowe stanowiska zajmowane przez SN w dwu innych orzeczeniach. Rozpiętość pracy była różna: od 4 do 12 stron maszynopisu.

W dniu 25.IV.1984 r. Sąd konkursowy odbył posiedzenie, na którym, po ukonstytuowaniu się, ocenił prace opatrzone tylko godłami. W skład Sądu konkursowego wchodził: czterech pracowników naukowcy katedry prawa cywilnego UJ, mianowicie prof. dr hab. J. Skąpski, doc. dr hab. S. Gawlik, doc. dr hab. A. Mączyński i dr S. Rzońca, delegat Sądu Wojewódzkiego w Krakowie doc. dr hab. J. Serda i niżej podpisany jako delegat ORA, któremu też powierzono przewodnictwo Sądu.

Jury uznało, że jedno opracowanie zasługuje na pierwsze miejsce, dwa opracowania *ex aequo* na drugie miejsca i dwa *ex aequo* — na trzecie miejsce i rozdzieliło pomiędzy nie nagrody, jakimi dysponowało. Kwota 5.000 zł, przekazana przez ORA w Krakowie, przypadła w całości zdobywcy I miejsca (otrzymał on także był także dziekan Wydziału Prawa UJ

nagrody rzeczowe, ufundowane przez Zarząd TBSP, przypadły tym, którzy się uplasowali na II i III miejscu. Ponadto nagrody także otrzymali pozostali uczestnicy, wyróżnieni za udział w imprezie.

Po otwarciu koperty zawierającej nazwiska uczestników okazało się, że I miejsce zajął Mirosław Lewandowski, student IV roku prawa UJ, II miejsce — Bogusz Dąca, student IV roku prawa Uniw. Gdańskiego, i Mirosław Duży, student IV roku prawa Uniw. Śląskiego, a III miejsce — Małgorzata Łaszkievicz, studentka V roku prawa Uniw. Łódzkiego, i Józef Pichura, student IV roku prawa Uniw. Śląskiego. Wyróżnieni zostali, jak zaznaczono, pozostali uczestnicy konkursu: Witold Skomorowski, student V roku prawa Uniw. Śląskiego, Mariusz Staniszek, student IV roku prawa UJ, i Robert Piszko, student IV roku prawa Uniw. im. A. Mickiewicza z Poznania.

Nagrodzone prace wyróżniały się logiką rozumowania, jasnością wywodu, wyzyskaniem teorii, literatury i dotychczasowego orzecznictwa. Z poważniejszych błędów, jakie znalazły się w opracowanych glosach, to poczytanie art. 4 i 5 k.c. za podstawę odpowiedzialności Skarbu Państwa za błąd w sztuce personelu lekarskiego, uznanie art. 369 pkt 5 k.p.c. za samoistną podstawę rewizyjną bez powiązania z art. 368 pkt 2 i 3 k.p.c., pominięcie wytycznych SN z 1971 r. przy wykładni art. 419 k.c. Jury zwróciło też uwagę na kilkakrotne powracanie do tego samego tematu w jednej glosie i na nie-ustereki stylistyczne oraz na niezwracanie uwagi na interpunkcję (zwłaszcza przecinków) w dwu opracowaniach.

Dnia 27.IV.br. odbyło się w Collegium Novum UJ omówienie konkursu i uroczyste wręczenie nagród. Obok członków Sądu konkursowego obecny Arystotelesa „Metafizykę”). Pozostałe

Z działalnością TBSP UJ w Krakowie związanych było wielu pracowników naukowych, żeby wymienić tu profesorów: Fryderyka Zolla (senior), Maurycego Fiericha, Edmunda Krzymuskiego, Kazimierza Kumanieckiego, Jerzego Landego, Władysława Woltera, Michała Patkaniowskiego, Stanisława

Wiodykę, a także członków naszej palestry, jak Antoniego Walasa, Juliusza Sas-Wisłockiego, Jerzego Parzyńskiego, Andrzeja Kubasa, Stefana Płażka, Bogusława Filara, niżej podpisanego oraz wielu innych.

adw. dr Stefan Kosiński

I z b a l u b e l s k a

1. Egzamin adwokacki. Komisja Egzaminacyjna ORA w Lublinie pod przewodnictwem dziekana adw. Jana Czyżewskiego, z udziałem członka prezydium NRA adw. Witolda Bayera, dokonała w styczniu 1984 r. oceny przygotowania do zawodu grupy aplikantów lubelskich. Młodzi adepci adwokatury wykazali się w stopniu zadowalającym wiadomościami zawodowymi (gorzej było ze znajomością historii adwokatury) i zdali egzamin adwokacki z wynikiem dobrym. Jediną notę bardzo dobrą uzyskał Tomasz Drozd, aplikant adwokacki z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Kraśniku.

2. Spotkanie kierowników zespołów adwokackich. Wzrost kosztów utrzymania zespołów i świadczeń na cele ogólnospołeczne oraz socjalno-bytowe adwokatury, stał się — przed zbliżającym się zgromadzeniem Izby — powodem spotkania kierowników zespołów adwokackich z członkami Okręgowej Rady Adwokackiej w Lublinie. Narada w dniu 28 kwietnia 1984 r., której przewodniczył dziekan adw. Jan Czyżewski, miała na celu poszukiwanie dróg rozwiązań trudnych problemów materialno-bytowych adwokatury.

Adw. Zenon Pietraszko, skarbnik ORA, omówił aktualny stan finansowy samorządu lubelskiego i zakres zadań budżetowych na rok 1984 oraz wskazał na możliwości (w kilku wersjach) rozwiązań tych zagadnień. Skarbnik zaznaczył, że obowiązująca od kilku już

lat 12% składka zespołów na różne cele samorządowe nie wystarcza na pokrycie dotychczasowych zadań. Wzrosły bowiem znacznie wydatki administracyjne oraz istnieje konieczność dostosowania bardzo niskich plac pracowników adwokatury do przeciętnych plac stosowanych w administracji, a poza tym należy też zapewnić sobie fundusze na cele samopomocy koleżeńskiej. To ostatnie świadczenie jest jednym z najistotniejszych i najpoważniejszych wydatków, albowiem osób uprawnionych w Izbie do niewielkich tylko świadczeń jest około stu (emeryci, renciści, ich tzw. nie pracujące żony, wdowy po adwokatach), natomiast żeby zrealizować te okresowe zadania, a także zapewnić środki na świadczenia doraźne (zapomogi bezzwrotne) i na akcję socjalną (wyплаты pośmiertne, pożyczki), należy dysponować — w skali rocznej — kwotą 3 milionów złotych.

Po dyskusji, w której dawano wyraz zaniepokojeniu w związku z pogarszającą się sytuacją materialno-bytową adwokatury, za najbardziej optymalne rozwiązanie zaradcze uznano zwiększenie — w porównaniu z rokiem ubiegłym — ogólnych obrotów zespołów w 1984 r. z jednoczesnym zwiększeniem o 2% składki na rzecz samorządu.

W dalszym toku spotkania informację o sprawach osobowych Izby, w powiązaniu z dorobkiem Komisji d/s Polityki Kadrowej NRA, złożył jej członek, wicedziekan ORA adw. Józef

Błacha. Z danymi, jakie omówiono na naradzie sekretarzy okręgowych rad adwokackich odbytej w NRA, oraz ze spostrzeżeniami co do pracy biura ORA (wysoka ocena pracy personelu) i z niektórymi uchybieniami pracy zespołów adwokackich zapoznał słuchaczy sekretarz ORA adw. Mieczysław Jurkiewicz. Wybrane zagadnienia pracy

księgowych zespołów adwokackich poruszył główny księgowy ORA p. Tadeusz Krzyżanowski, a kierownik szkolenia aplikantów adw. Ireneusz Bieniaszkiewicz omówił problemy występujące w toku szkolenia aplikantów.

adw. Ferdynand Rymarz

Izba rzeszowska

1. Okresowa narada kierowników zespołów. W dniu 3 grudnia 1983 r. odbyła się okresowa narada kierowników zespołów adwokackich naszej Izby oraz wizytatorów Zespołu Wizytatorów przy Radzie. Na program narady złożyły się następujące zagadnienia:

1) omówienie wyników Krajowego Zjazdu Adwokatury i wyboru nowych naczelnych organów adwokatury, omówieniu na tym tle Zgromadzenia członków Izby rzeszowskiej oraz przeprowadzonych wyborów do władz samorządowych tej Izby w dniu 10 września 1983 r. i ukonstytuowania się Okręgowej Rady Adwokackiej w Rzeszowie;

2) omówienie sytuacji adwokatury w naszej Izbie — pod względem organizacyjnym, kadrowym i ekonomicznym;

3) sprawozdanie kierowników zespołów i wizytatorów;

4) dyskusja.

Naradę otworzył dziekan adw. dr Wiesław Grzegorzczak, który powitał zebranych i złożył wszystkim wyrazy podziękowania za wybranie go na stanowisko dziekana, a także podziękował za poparcie dla Rady i za pozytywną ocenę jej działalności w czasie poprzedniej kadencji. Dziekan poinformował zebranych o rozdziale funkcji między poszczególnych członków Rady oraz zrelacjonował przebieg i uchwały Krajowego Zjazdu Adwokatury. Podkreślił przy tym aktywny udział kolegów z naszej Izby w trudnych pra-

cach komisji zjazdowych, a w szczególności udział adw. M. Cincio w Komisji wnioskowej jako wiceprzewodniczącego Komisji wyborczej oraz adw. Ochwata jako przewodniczącego Komisji skrutacyjnej. Dziekan zaznajomił zebranych z wystąpieniami poszczególnych dyskutantów oraz poinformował o nowym składzie Naczelnej Rady Adwokackiej z prezesem w osobie adw. Marii Budzanowskiej. Mówca poświęcił wiele miejsca terenowemu planowi rozmieszczenia adwokatów, uchwalonemu przez Zgromadzenie członków Izby w dniu 10 września 1983 r. Poinformował również zebranych o konieczności odejścia w skali krajowej około 400 adwokatów wobec osiągnięcia przez nich ustawowego wieku, przy czym w Izbie rzeszowskiej odejście z tego powodu 20 Kolegów. Na tym tle omówiono również problemy uzupełnienia wakujących etatów, głównie przez aplikantów adwokackich kształconych przez kolegów naszej Izby.

Następnie zabrał głos wicedziekan Rady odw. Mieczysław Cincio, który nawiązując do wypowiedzi dziekana poinformował zebranych o dużych trudnościach i problemach, jakie miała do pokonania Komisja wnioskowa Krajowego Zjazdu Adwokatury, w szczególności przy podejmowaniu uchwał Zjazdu co do przyznania NRA prawa wnoszenia rewizji nadzwyczajnej oraz innych jeszcze uprawnień w zakresie procesu legislacyjnego. Mówca zwrócił uwagę na stronę etyczną i moralną ad-

wokatury i zaapelował o szczególną troskę w zakresie wykonywania przez członków zespołów swoich czynności zawodowych, tak by poziom pracy adwokatury rzeszowskiej był jeszcze wyższy. W szczególności chodzi o to, by wzmocnić dyscyplinę wewnątrzzespołową.

Wicedziekan Cincio zaznajomił obecnych na Zebraniu z założeniami uchwalonych regulaminów w zakresie działania organów adwokatury, wykonywania indywidualnej praktyki adwokackiej, zasad zwalczania zgromadzeń okręgowych izb adwokackich oraz Krajowego Zjazdu Adwokatury a nadto trybu wyborów, zasad tworzenia, funkcjonowania zespołów adwokackich oraz uczestniczenia w dochodach zespołów. Omówiono również zagadnienie wynagrodzenia, a w szczególności taryfy i 50-procentowej podwyżki wynagrodzenia. Mówca podkreślił, że stosowanie takiej podwyżki powinno mieć miejsce tylko w uzasadnionych wypadkach i nie może — oczywiście — stanowić tu zasady. Mówca poinformował zebranych o wprowadzeniu uchwał Rady Adwokackiej dzienników czynności dla aplikantów adwokackich naszej Izby.

Dalszym mówcą był adw. Emil Górnicki, przewodniczący Komisji szkoleniowej, który poinformował o terminie egzaminu adwokackiego oraz omówił szeroko problemy aplikacji adwokackiej i sprawę przebiegu szkolenia zawodowego aplikantów i adwokatów w naszej Izbie.

Członek Rady adw. Augustyn Ostafil omówił problemy dotyczące kosztów, wydatków administracyjnych i innych w zespołach adwokackich (ze szczególnym uwzględnieniem Zespołu Adwokackiego w Krośnie) podkreślając, że koszty bardzo wzrastają i obecnie rzadko się zdarza, żeby przy najlepszych układach wynagrodzenie adwokata w naszej Izbie wynosiło więcej niż 40% uzyskanych sum obrotowych.

Po wystąpieniu członków Rady wy-

wiązała się dyskusja, w czasie której głos zabrało wielu kolegów. Pierwszym mówcą był tu kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Rzeszowie adw. Lech Świerczewski, który postulował zwołanie zebrania środowiskowego w celu omówienia problemów adwokatury rejonu rzeszowskiego. Następnie zabrał głos mgr Tadeusz Garbaciak, inspektor finansowy Rady, który poinformował o nowych zasadach rozliczania stawek czynszowych za lokale wynajmowane przez zespoły, omówił problem nowych rozliczeń przewidzianych regulaminem rozliczania kosztów i wynagrodzeń adwokackich, a także poinformował o nowych zasadach podatkowych.

Kolejnymi dyskutantami byli: kierownik Zespołu Adwokackiego w Brzozowie adw. Włodzimierz Janicki, który zwrócił uwagę na problemy nurtujące członków Zespołu na co dzień, a w szczególności ustosunkował się do niewspółmiernie wysokich kosztów związanych z działalnością zespołu, wspominał też o wysokich czynszach najmu, o opłatach za światło, wodę i gaz, centralne ogrzewanie itp., a ponadto o wydatkach związanych z opłacaniem personelu, nabyciem papieru, o składkach na ZUS itp.; kierownik Zespołu Adwokackiego w Sanoku adw. Bojarczuk, który omówił atmosferę wewnątrzzespołową oraz powstające konflikty na tle rotacji związanej z obsługą Dyżurnego Punktu Pomocy Prawnej w Lesku i w rezultacie postulował reaktywowanie działalności Zespołu Adwokackiego w Lesku, tym bardziej że kandydatów do adwokatury z tego regionu nie brakuje; kierownik Zespołu Adwokackiego w Jasle adw. Jerzy du Vall, który nawiązując do wypowiedzi adw. Ostafila poinformował, że w sprawach z oskarżenia prywatnego, które są szczególnie nisko honorowane, 50-procentowa zwyżka wynagrodzenia powinna stanowić nie wyjątek, lecz regułę; kierownik Zespołu Adwokackiego

w Ropcycach adw. Kazimierz Gąsior, który mówił o szczególnie trudnych warunkach lokalowych tego Zespołu i poczynionych krokach zmierzających do zmiany tej sytuacji lokalowej na lepszą przez możliwość uzyskania lokalu spółdzielczego bądź też przez budowę odpowiedniego pawilonu.

Dyskusja była żywa, obejmowała szeroki wachlarz zagadnień związanych przede wszystkim z nowymi regulaminami. Dyskutowano także nad realizacją uchwał pierwszego Krajowego Zjazdu Adwokatury.

Dziekan Rady, zamykając naradę, podziękował wszystkim zebranyemu udział w tej naradzie. Podkreślił, że okresowa narada kierowników Z.A. pozwoli Radzie na podjęcie skutecznych działań w zakresie podniesienia poziomu i stylu pracy zespołów, w których wybrano nowych kierowników, a także pozwoli na wnikliwą i należytą ocenę poziomu pracy zawodowej naszych kolegów-członków Izby.

2. XXX-lecie Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Rzeszowie. Zespół Adwokacki Nr 2 w Rzeszowie jest jednym z najstarszych zespołów naszej Izby, powstał bowiem w dniu 30 kwietnia 1953 r. na podstawie stosownej uchwały Rady, a faktyczną działalność swoją rozpoczął w dniu 6 lipca 1953 r.

Obecnie Zespół Adwokacki obchodzi swoje XXX-lecie istnienia. Z tej okazji w dniu 15 października 1983 r. w lokalu Zespołu odbyła się piękna uroczystość zorganizowana przez członków Zespołu, na którą zostali zaproszeni i wzięli udział: dziekan Rady adw. dr Wiesław Grzegorzczak oraz wicedziekani adw. dr Piotr Blajer i adw. Mieczysław Cincio. Kierownik Zespołu Adwokackiego adw. Lech Swierczewski, witając gości, a w szczególności przedstawiciele Rady, członków Zespołu, kierowników Zespołów Adwokackich w Rzeszowie oraz rodziny Kolegów przybyłych na tę uroczystość,

przedstawił zwięźle historię Zespołu i wręczył najstarszym jego członkom adw. Marianowi Sz wajowi i adw. Emilowi Górnickiemu odpowiednie uchwały Zespołu, składając im jednocześnie serdeczne podziękowanie za prawie trzydziestoletnią pracę w tym Zespole.

Z kolei dziekan Rady podkreślił w swoim wystąpieniu, że członkowie Zespołu byli i są wybitnymi adwokatami i że Zespół ma piękne tradycje zawodowe. Złożył hołd pamięci tych Kolegów, którzy zmarli, a którzy zawsze postawą swoją oraz wiedzą przyczyniali się do stworzenia pięknej karty nie tylko historii Zespołu, ale całej adwokatury polskiej. Przy tej okazji dziekan złożył na ręce kierownika Zespołu list gratulacyjny dla Zespołu w postaci uchwały powziętej przez Radę Adwokacką naszej Izby w związku z XXX-leciem Zespołu.

Przemawiali również: wicedziekan Rady adw. M. Cincio, senior palestry rzeszowskiej i były członek tego Zespołu adw. Józef Winsch oraz adw. Marian Sz waj, którzy w pięknych słowach przedstawili historię Zespołu od chwili jego powstania aż do dzisiejszego jubileuszu.

Jeśli chodzi o historię Zespołu, jest ona rzeczywiście piękna, gdyż w gronie członków tego Zespołu znaleźli się tacy znakomici adwokaci, jak dr Jan Kubiczek, adw. Józef Winsch, Stanisław Nusowicz, Mieczysław Rachwał i inni. Zespół wykształcił wielu aplikantów i niemal wszyscy oni są obecnie jego członkami. Większość członków samorządu to długoletni działacze, jak np. adw. Emil Górnicki, członek Rady, adw. Józef Winsch, wieloletni członek Rady, adw. dr Kubiczek, były sekretarz Rady a potem jej wicedziekan, adw. Stanisław Nusowicz, wieloletni kierownik biura Rady, adw. Emanuel Weinberg, pierwszy wicedziekan Rady. Dla tych wszystkich kolegów, którzy przekroczyli już smugę cienia i nie ma ich wśród nas, niechaj ni-

niejsza wzmianka będzie należnym hołdem dla nich, dla ich pamięci, oraz wyrazem szacunku dla ludzi, którzy przeszli przez życie drogą prawdy i uczciwości. Dodać wypada, że wielu kolegów z tego Zespołu zostało odznaczonych wysokimi odznaczeniami państwowymi i regionalnymi.

Zespół jest również członkiem szeregu organizacji społecznych i stowarzyszeń wyższej użyteczności, a jego członkowie to ludzie dobrze znani w środowisku nie tylko adwokatury rzeszowskiej, ale również w kraju. Zespół udzielił wielu porad prawnych, których wartość sięga poważnych kwot (oczywiście mowa tu o bezpłatnych poradach). Wszystkie sprawy alimentacyjne i opiekuńcze były i są prowadzone kredytowo. Wśród członków zespołu jest wielu aktywnych kolegów działających w szeregu instytucjach i organizacjach społecznych.

Jubileusz obchodzony był godnie w poważnym nastroju. Nie obeszło się przy okazji bez wspomnień minionego okresu o ludziach, którzy mimo swojej ciężkiej, codziennej pracy, przeplatanej nieraz kłopotami i troskami dnia codziennego, przekazywali swoje doświadczenia i wiedzę młodym adeptom zawodu adwokackiego, jak również troszczyli się o to, by młodzież adwokacka kultywowała piękne tradycje naszego zawodu zawsze w poczuciu odpowiedzialności za spełnianą funkcję nie tylko zawodową, ale i społeczną.

Niech to sprawozdanie z przebiegu pięknej uroczystości XXX-lecia tego Zespołu będzie jednocześnie podziękowaniem za trud ludzki, za wysiłek dla dobra adwokatury rzeszowskiej.

Wchodzącemu w czterdziestolecie Zespołowi Adwokackiemu Nr 2 w Rzeszowie składano na ręce wszystkich pracujących tam kolegów najlepsze życzenia dlaszych długich lat pracy dla dobra społeczeństwa, dedykując im

słowa: *Quod bonum, felix, faustum, fortunatumque sit.*

3. Zgromadzenie Izby Adwokackiej w Rzeszowie. W dniu 19 maja 1984 r. w sali konferencyjnej NOT-u w Rzeszowie odbyło się roczne, zwyczajne Zgromadzenie członków naszej Izby.

Otwarcia Zgromadzenia dokonał dziekan Rady adw. dr Wiesław Grzegorzyczyk, witając przybyłą na obrady: prezesa NRA, posłankę na Sejm adw. Marię Budzanowską, sekretarza NRA adw. Halinę Piekarską, członka NRA Jerzego Ostafiła i inne osoby.

Jednogłośnie dokonano wyboru przewodniczącego w osobie adw. Adama Kolendowskiego z Krosna oraz jego zastępcy adw. Zdzisława Skowrona ze Staszowa. Wybrano również sekretarzy. Po przejęciu przewodnictwa przez adw. Kolendowskiego wybrano Komisję mandatową oraz Komisję wnioskową.

Minutą ciszy uczczono pamięć zmarłych adwokatów: Romana Winscha z Mielca, Mieczysława Malca z Przemysła, Jerzego Kupca z Mielca, Ludwika Migielskiego ze Stalowej Woli i Tadeusza Twardowicza z Rzeszowa, a ponadto Stanisława Szelesta z Sandomierza oraz dziekana ORA w Krakowie adw. Stanisława Warcholika.

Następnie dziekan Rady złożył sprawozdanie z działalności Rady za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1983 r. W wystąpieniu swoim dziekan ustosunkował się do trudnej sytuacji adwokatury oraz do negatywnej oceny działalności organów adwokatury przez władze polityczne i administracyjne. Dziekan scharakteryzował szczegółowo sytuację w naszej Izbie oraz klimat działalności adwokatury, który w naszym regionie jest dobry dzięki właściwej postawie członków naszej Izby. Dziekan ustosunkował się również do notatek prasowych dotyczących aplikacji adwokackiej oraz do wpisów na listę adwokatów dzieci adwokackich

stwierdzając, że zaszło tu pewne nieporozumienie, jeśli chodzi o wskazanie naszej Izby jako tej, która szczególnie preferuje takie wpisy. W okresie trzydziestu lat wpisano na listę adwokatów i aplikantów w naszej Izbie zaledwie kilkanaście takich osób, co stanowi zaledwie kilka procent ogółu. Trudno więc w tej sytuacji mówić o elitarności naszego zawodu. Dziekan Rady omówił też problemy ekonomiczne i personalne w naszej Izbie, jak również zagadnienia lokalowe, szeroko poruszając ponadto kwestie dotyczące etyki wykonywania zawodu. W końcu mówca poruszył zagadnienia dotyczące rozmieszczenia adwokatów w Izbie.

Następnie zabrał głos wicedziekan Rady adw. Mieczysław Cincio, który omówił historię adwokatury naszego regionu w związku z 40-leciem Polski Ludowej, a w szczególności wskazał na zbliżający się jubileusz 35-lecia Izby Adwokackiej w Rzeszowie. Adw. Cincio nawiązał do olbrzymich przemian społecznych i politycznych w PRL podkreślając, że droga do niepodległości i wyzwolenia kraju spod okupacji hitlerowskiej była długa i trudna i wiodła od Francji poprzez Narwik, Lenino, Tebruk i Monte Cassino aż do odzyskania niepodległości w roku 1944. Mówca dodał, że ta rocznica 40-lecia Polski Ludowej jest jednocześnie rocznicą powstania adwokatury w nowych warunkach ustrojowych w kraju, adwokatury polskiej o pięknej historii i o wspaniałych tradycjach naszej palestry.

Po złożeniu sprawozdania przez przewodniczącego Komisji Rewizyjnej adw. Jana Bańdura i przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego adw. Tadeusza Jurkiewicza wywiązała się dyskusja, w której jako pierwszy zabrał głos adw. Jerzy du Vall z Jasła. Dyskutant podzielił oceny zawarte w sprawozdaniu dziekana i w wystąpieniu wicedziekana, podkreślając ze szczególnym

naciskiem postępującą patologię społeczną w postaci wzrastającej liczby spraw rozwodowych. Postulował, żeby zaostriżyć kryteria ocenne przy prowadzeniu spraw rozwodowych. Dyskutant zwrócił też uwagę na nierealne stawki taryfowe w zakresie prowadzonych spraw cywilnych przez adwokatów i wnosił o odpowiednią zmianę taryfy adwokackiej w tym względzie. Mówca poruszył również problemy dotyczące emerytów oraz sprawę rozmieszczenia adwokatów.

Następnie zabrał głos adw. Zbigniew Szwarnowiecki, który krytycznie ocenił działalność niektórych adwokatów, co, zdaniem jego, znajduje odbicie w informacjach prasowych. Zdaniem mówcy, samorząd adwokatury, a w szczególności rzecznicy dyscyplinarni oraz sądy dyscyplinarne, zbyt liberalnie ustosunkowują się do spraw adwokatów, co sprawia, że daje się zauważyć pewne obniżenie poziomu etyki zawodowej.

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Maria Budzanowska, która była kolejnym mówcą, poinformowała zebranych o działalności NRA w okresie ostatnich siedmiu miesięcy (licząc od Zjazdu Adwokatury) i omówiła konkretne rezultaty podjętych już działań. Prezes NRA podkreśliła potrzebę współdziałania całej adwokatury w trudnym dla niej okresie, eksponując szczególną funkcję adwokatury w sensie ogólnospołecznym i wewnątrzśrodowiskowym. Ostrzegła adwokaturę przed dezintegracją środowiska, będącą niejako brakiem właściwej informacji między różnymi szczeblami organów samorządu oraz poszczególnymi członkami palestry. Prezes NRA zwróciła też uwagę na potrzebę wypracowania nowych metod pracy organów samorządu oraz funkcji publicznoprawnych adwokatury podkreślając, że naczelny organ adwokatury rozwijają szeroką działalność w zakresie współdziałania samorządu adwokackiego z organami

administracji państwowej, z Prokuraturą i Ministerstwem Sprawiedliwości. W ten sam sposób powinien też działać samorząd na szczeblu okręgowych rad adwokackich. Prezes Budzanowska ustosunkowała się również do informacji prasowych eksponowanych w prasie na temat adwokatury, a także omówiła cel pisma rozesłanego przez prezesa NRA do zespołów. Adw. Maria Budzanowska poświęciła wiele czasu sprawom polityki kadrowej adwokatury i ustosunkowała się do stanowiska Ministerstwa Sprawiedliwości w tym względzie. Wysoko oceniła współpracę z Radą Państwa, podkreślając coraz lepsze zrozumienie przez Radę Państwa potrzeb i zadań adwokatury, co stwarza podstawy do stwierdzenia, że nowy model prawa o adwokaturze zaczyna coraz lepiej funkcjonować w praktyce.

Po przemówieniu prezesa NRA nastąpiła miła uroczystość wręczenia adw. Franciszkowi Markiewiczowi z Krosna przez dziekana Rady specjalnego listu pochwalnego oraz kwiatów, a przede wszystkim piękne podziękowanie za jego nienaganną pracę w adwokaturze. Odebrane to zostało przez zebranych jako przyjemna i prawidłowa forma żegnania osób, które osiągnęły 70 lat i przechodzą na zasłużony odpoczynek. Wzruszony adw. Markiewicz podziękował Radzie i wszystkim zebranych za formę i pamięć wyrażoną w uchwale Rady.

Następnym mówcą w dyskusji był adw. Augustyn Ostafil z Krosna, który wskazał na pogarszającą się sytuację ekonomiczną zespołów na skutek wzrostu wydatków związanych z kosztami utrzymania zespołów, jak również poruszył podobnie pogarszającą się atmosferę wewnątrzzespołową. Nawiązując do wystąpienia adw. Szwarnowieckiego stwierdził, że uwaga tegoż ostatniego pod adresem pracy rzecznika dyscyplinarnego czy też Sądu Dyscyplinarnego ORA w Rzeszowie jest nie-

właściwa i niesłuszna, a ocenę taką podjął ze względu na osobiste problemy, jakie go nurtują w związku ze sprawą toczącą się przeciwko jednemu z adwokatów.

Adw. Lech Świerczewski postulował otworzenie przy Radzie specjalnej komisji konsultacyjnej, której celem byłoby wydawanie opinii o projektach aktów prawnych, a także powierzenie roli „banku informacji”, tak jak to postulował Zjazd Adwokatury w Poznaniu.

Adw. Michał Skorupski omówił problemy dotyczące kształcenia zawodowego adwokatów przez urządzenie sympozjów z udziałem przedstawicieli nauki. Wnosił też, by Rada zajęła się takimi problemami, jak odznaczenia, poszerzenie działalności socjalnej itp.

Docent Jan Świtka, przewodniczący WK SD w Rzeszowie, w imieniu zaproszonych gości złożył zebrany serdeczne życzenia owocnych obrad, wskazując na dużą rolę prawników w życiu społecznym, a w szczególności w zakresie przestrzegania prawa i kształtowania świadomości społecznej. Mówca podkreślił, że warunkiem prawidłowego stosowania prawa jest przede wszystkim etyka i godność człowieka, a nadto umiłowanie prawdy i sprawiedliwości społecznej. Następnie mówca nawiązał do 40 rocznicy powstania Polski Ludowej, wskazując na jej historyczne znaczenie i na osiągnięcia narodu w tym okresie. Zaapelował też pod adresem zebranych o aktywność w likwidacji próżni społecznej powstałej w wyniku wydarzeń ostatnich lat oraz o wzięcie czynnego udziału w życiu publicznym.

Następnie zabrał głos adw. Emil Górnicki, który przedstawił projekt regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy naszej Radzie, oraz omówił cele i zadania tego Funduszu tudzież główne założenia regulaminu.

Zebrani jednogłośnie uchwalili Regulamin Funduszu Wzajemnej Pomocy

Koleżeńskiej, który wprowadzony został w związku z decentralizacją Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA.

Skarbnik Rady adw. Mieczysław Szkutnik przedstawił projekt budżetu Rady na rok 1984 oraz preliminarz budżetowy Funduszu Wzajemnej Pomocy. Preliminarze te zostały uchwalone jednogłośnie przez zebranych — przy jednym głosie przeciwnym.

Następnie dziekan Rady zreferował projekt rozmieszczenia adwokatów na najbliższe lata z określeniem liczby adwokatów w poszczególnych zespołach. Projekt ten Zgromadzenie zaaprobowало i uchwaliło według podanej propozycji dziekana.

Dziekan omówił także dodatkowo zasady ubiegania się o indywidualną praktykę adwokacką na terenie naszej Izby i stwierdził, że według stanowiska Ministerstwa indywidualna praktyka adwokacka dopuszczalna jest tylko i wyłącznie w tych miejscowościach, w których nie ma zespołów.

Po uchwaleniu projektu rozmieszczenia adwokatów, delegaci jednogłośnie udzielili Radzie absolutorium za działalność w roku 1983.

Następnie adw. Emil Górnicki odczytał protokół posiedzenia Komisji wnioskowej oraz projekt uchwały, która w całości jednogłośnie została zatwierdzona przez Zgromadzenie. Uchwała ta sprowadza się do podkreślenia dorobku adwokatury polskiej i adwokatury naszego regionu w 40-leciu PRL oraz roli tej adwokatury w życiu naszego kraju. Uchwała zawiera również apel pod adresem członków Izby o aktywny udział w wyborach do rad narodowych oraz w PRON. Uchwała stwierdza, że adwokatura ma do spełnienia dwie podstawowe funkcje, a

mianowicie udzielanie pomocy obywatelom w ochronie ich praw i wolności oraz współdziałanie w realizacji prawa, a także współdziałanie w kształtowaniu praw i obowiązków obywatelskich. Uchwała postuluje ostrożność w działaniu organów samorządu adwokackiego w zakresie doboru kadr do zawodu adwokackiego i stwierdza, że obligatoryjność wpisów na podstawie str. 66 prawa o adwokaturze majoryzuje i ogranicza dopływ kadry zawodowej przez aplikację adwokacką, preferując dopływ do adwokatury również ludzi z innych zawodów prawniczych. Uchwała zobowiązuje Radę do powołania komisji konsultacyjnej w celu wydawania opinii prawnych. Szczegółowa uchwała Zgromadzenia członków Izby została przekazana Naczelnej Radzie, Ministerstwu, Radzie Państwa i zainteresowanym władzom czy też instytucjom.

Dziekan Rady — zamykając obrady — podkreślił, że obrady Zgromadzenia członków naszej Izby (a w szczególności ich przebieg) wykazały jednoznacznie dojrzałość polityczną naszego środowiska, w tym adwokatów naszej Izby, uwidoczniły też, że adwokatura rzeszowska poważnie traktuje swoje obowiązki i że ma duże poczucie realizmu i poważnego spojrzenia na problemy nurtujące adwokaturę polską.

„Sejm” adwokatury rzeszowskiej, który co roku odbywa się w naszej Izbie, był jeszcze jednym dowodem dobrych tradycji adwokatury naszego regionu i pełnej integracji środowiska w realizowaniu zadań i obowiązków adwokatury w świetle nowego, obowiązującego od 1 października 1982 r. prawa o adwokaturze.

adw. Mieczysław Cincio

Izba wrocławska

Sprawozdanie ze Zgromadzenia Izby Adwokackiej. W dniu 19 maja 1984 r. odbyło się

pierwsze w nowej kadencji Zgromadzenie Izby Adwokackiej we Wrocławiu. Wicedziekan Rady Adwokackiej adw.

dr Zygmunt Ziemba serdecznie powitał przybyłego na obrady przedstawiciela Naczelnej Rady Adwokackiej, prezesa Wyższego Sądu Dyscyplinarnego adw. Witolda Ferfeta oraz zaproszonych gości, a wśród nich biorącego po raz pierwszy udział w Zgromadzeniu dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych Władysława Dmochowskiego.

Przewodnictwo obrad zgromadzeni powierzyli przez aklamację adw. Marianowi Kuskowskiemu i adw. Adamowi Zeldze, funkcję zaś sekretarza adw. Elżbiecie Zierkiewicz.

Uzupełniając pisemne sprawozdanie doręczone adwokatom, wicedziekan adw. dr Zygmunt Ziemba podkreślił najważniejsze problemy Izby. Na czoło wysunęły się sprawy personalne, zwłaszcza zaś problem rozmieszczenia adwokatów. Pomimo dużej liczby adwokatów we Wrocławiu istnieje możliwość nieznacznego powiększenia miejsc w zespołach. W bieżącym roku liczba etatów aplikanckich w Izbie zostanie powiększona z 12 do 19. W razie zatem możliwości skrócenia przez Radę okresu aplikacji, co 2—3 lata trzeba będzie powiększać liczbę miejsc w zespołach.

Wicedziekan mocno podkreślił znaczenie pracy społecznej adwokatów. Przytaczając przykłady pracy społecznej adwokatów w Wojewódzkim Ośrodku Społeczno-Prawnym i w Zrzeszeniu Prawników Polskich oraz o udziale w poradnictwie prawnym, wicedziekan Ziemba stwierdził, że sytuacja pod tym względem nie jest najlepsza. Zaapelował jednocześnie, aby zwłaszcza młodzi adwokaci w trosce o środowisko zechcieli pomóc Radzie i włączyli się do prac społecznych w różnych dziedzinach.

Wiceprezes Sądu Dyscyplinarnego adw. Juliusz Jabłecki uzupełnił sprawozdanie Rady Adwokackiej w części dotyczącej spraw rozpoznawanych przez Sąd Dyscyplinarny. Poinformował, że w ostatnim okresie wpłynęła do Sądu tylko jedna sprawa dotycząca

naruszenia art. 80 prawa o adwokaturze (wymierzono w niej karę nagany). Poza tym rozpoznawane były jeszcze dwie sprawy dyscyplinarne i Izby zielonogórskiej.

Wicedziekan Rady adw. Zdzisław Puniewski uzasadnił projekt preliminarza budżetowego i Regulaminu Koleżeńskiej Kasy Wzajemnej Pomocy.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Stanisław Krzysik, powołując się na pisemne sprawozdanie Komisji za rok 1983, przypomniał, że konkluzją tego sprawozdania jest wniosek o udzielenie Okręgowej Radzie Adwokackiej absolutorium w zakresie gospodarki budżetowej, działalności Koleżeńskiej Kasy Wzajemnej Pomocy oraz co do uchwał poprzedniego Zgromadzenia.

W dyskusji dziekan adw. Stanisław Afenda omówił pozycję adwokatury w obecnych warunkach społeczno politycznych oraz sytuację wewnętrzną adwokatury. Dziekan Afenda poruszył także etyczne-moralne aspekty wykonywania zawodu adwokata.

Podobną problematykę podjął w swoim wystąpieniu adw. Tadeusz Kaszubski.

Zabierając głos w dyskusji, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, Prezes Wyższego Sądu Dyscyplinarnego adw. Witold Ferfet nawiązał do ostatnich enuncjacji prasowych dotyczących adwokatury oraz wyników dyskusji na forum Komisji Sejmowej oceniającej stosowanie i wdrażanie w życie prawa o adwokaturze, podkreślając zarazem konieczność takiego działania wewnątrz środowiska, które by nie dawało podstaw do stawiania zarzutów adwokaturze. Omawiając sprawę rozmieszczenia adwokatów i polityki kadrowej mówca stwierdził, że najbardziej właściwą formą dostawiania się do adwokatury jest aplikacja adwokacka, natomiast zarzut o hermetyczności naszego zawodu nie jest słuszny, gdyż w skali kraju zaledwie 1/3 nowo wpi-

sanych na listę adwokatów stanowią wychowankowie adwokatury.

Ustosunkowując się do zarzutu przewlekłości postępowania dyscyplinarnego, adw. Witold Ferfet stwierdził, że większość spraw jest rozstrzygana sprawnie, choć istnieje pewna grupa spraw, w których do takiej przewlekłości dochodzi, a w krańcowych wypadkach prowadzi to nawet do przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego. Jakkolwiek skrócenie terminu przedawnienia ścigania i karalności jest słuszne, gdyż przewinienie dyscyplinarne nie może podlegać tak długiemu terminowi przedawnienia jak przestępstwo, istnieje jednak pewna liczba spraw, w których do przedawnienia dochodzi na skutek nie usprawiedliwionego przewlekania postępowania dyscyplinarnego. Tego rodzaju postępowanie ściąga na siebie zarzuty z zewnątrz, z którymi moglibyśmy się uporać przez usprawnienie działalności organów samorządowych. Również z tej możliwości, jaką stwarza art. 85 prawa o adwokaturze, należy korzystać ostrożnie, gdyż nie zawsze mamy do czynienia ze sprawami mniejszej wagi, nadużywanie zaś tego środka stanowi wskazanie antywychowawcze dla młodych adwokatów, którym należy przecież dawać właściwe wzorce.

W dalszym ciągu swojego wystąpienia adw. Witold Ferfet poruszył problem legalności uchwał zespołów adwokackich oraz kontroli finansowych, które odbywają się w całym kraju. W związku z tym przypomniał postu-

lat Naczelnej Rady Adwokackiej co do prawidłowego prowadzenia konta 34 i właściwej rejestracji płatnych subskrypcji. Zwrócił także uwagę na inicjatywę Prezydium NRA, w wyniku której powstały komisje mieszane współpracujące z różnymi organami centralnymi, i podniósł, że ten styl pracy byłby przydatny także na szczeblu okręgowych rad adwokackich.

W zakończeniu swego przemówienia adw. Witold Ferfet stwierdził, że w obecnej sytuacji adwokatura nie może być bierna. Adwokaci powinni pryncypialnie bronić interesów swoich klientów, jednakże obrona ta powinna być nie tylko odważna, ale i rozważna. Trzeba pamiętać bowiem, że działania indywidualne wpływają na losy całego środowiska.

W dalszej części dyskusji poruszono problemy zaproponowanego przez Radę rozmieszczenia adwokatów (adw. Leszek Gajda) oraz sprawę dezaktualizacji części informacyjnej „Palestry” (adw. Marian Gliwa).

Dyskusja nie ominęła również propozycji Rady dotyczących nowego regulaminu Koleżeńskiej Kasy Wzajemnej Pomocy (adw. Marian Kuskowski, adw. Stanisław Krzysik, adw. Zdzisław Puniewski).

Uchwaleniem absolutorium i przyjęciem zgłoszonych przez Komisję wnioskową pod przewodnictwem adw. dr Aranki Kiszyny postulatów — zakończyły się obrady.

*apl. adw. Anna Antosz-Wiśniewska
apl. adw. Piotr Figura*

Izba zielonogórska

1. W dniu 21 maja 1983 r., w czasie trwania Sympozjum szkoleniowego Izby zielonogórskiej zorganizowanego w Lubniewicach, odbyło się Zgromadzenie wyborcze Izby, w którym wzięło udział 52 adwokatów oraz aplikanci

adwokaccy, a także zaproszeni goście.

Obrady otworzył dziekan Rady Adwokackiej adw. Czesław Dużyński, który powitał zaproszonych gości i zgłosił kandydaturę poprzedniego, wieloletniego dziekana adw. Ewalda Soroki

na przewodniczącego Zgromadzenia. Kandydaturę tę zebrani jednogłośnie i gorąco poparli.

Następnie dziekan Dużyński złożył sprawozdanie z działalności Zielonogórskiej Izby Adwokackiej w latach 1981—1983, po czym sprawozdania swe złożyli również: prezes Sądu Dyscyplinarnego adw. Tadeusz Smykowski oraz przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Jerzy Czubryj. Optymizmem musi napawać fakt, że w okresie sprawozdawczym nie wszczęto żadnej sprawy dyscyplinarnej przeciwko adwokatowi lub aplikantowi.

W dalszej części obrad odbyła się dyskusja, w której udział wzięło kilkunastu mówców. Ich uwaga skierowana została przede wszystkim na sprawy samorządu adwokackiego, działalność organów wymiaru sprawiedliwości oraz na problem godnego, odpowiedzialnego wykonania zawodu adwokata. Podnoszono konieczność opracowania przejrzystych kryteriów, które powinny funkcjonować przy przyjmowaniu kandydatów na aplikantów, jak również przy wyznaczaniu siedziby po zakończeniu okresu aplikacji. Po zakończeniu dyskusji powzięto uchwałę o udzieleniu absolutorium ustępującej Radzie Adwokackiej i zatwierdzono preliminarz budżetowy Rady na rok 1983.

Następnie dokonano wyboru członków Komisji wyborczej, skrutacyjnej i wnioskowej, a zebrani zgłosili kandydatów do poszczególnych stanowisk i organów kolegialnych. W głosowaniu tajnym wybrano: dziekana Rady Adwokackiej, którym ponownie został adw. **Czesław Dużyński** z Zielonej Góry, prezesa Sądu Dyscyplinarnego adw. **Marię Kozdroniową** z Gorzowa i przewodniczącego Komisji Rewizyjnej adw. **Jerzego Czubryja** z Zielonej Góry. Przewodniczący Komisji skrutacyjnej podał też do wiadomości wyniki wyborów do organów samorządowych Izby.

Zgromadzenie wybrało ponadto sześciu delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury.

Na zakończenie głos zabrał przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Lucjan Głuza, życząc owocnej działalności nowo wybranym członkom organów Izby.

W godzinach wieczornych, w nastrojowych wnętrzach lubniewskiego zamku, odbyła się uroczysta kolacja.

2. W czerwcu 1983 r. egzamin adwokacki przed komisją egzaminacyjną Izby zielonogórskiej złożyli: Andrzej Meller z wynikiem bardzo dobrym (aplikował w Zespole Adwokackim Nr 1 w Zielonej Górze) i Edward Dulewicz z wynikiem dobrym (aplikował w Zespole Adwokackim Nr 2 w Zielonej Górze).

Naczelną Radę Adwokacką reprezentował dziekan Izby poznańskiej adw. dr Witold Knoppek, natomiast delegatem Ministerstwa Sprawiedliwości był prezes Sądu Wojewódzkiego w Zielonej Górze mgr Zygmunt Malewski.

adw. Benedykt Banaszak

3. Pod nadzorem prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej Okręgowa Rada Adwokacka w Zielonej Górze oraz Zespół Adwokacki Nr 1 w Myśliborzu, nawiązując do corocznej tradycji, zorganizowała w dniach 31 maja—3 czerwca 1984 roku VI Mistrzostwa Polski Adwokatów w tenisie ziemnym. Zawody odbyły się w pięknej miejscowości województwa gorzowskiego Barlinku na kortach klubu „Stoczniowiec”. W turnieju wzięło udział 37 pań i panów, a łącznie na całą imprezę przybyło z całej Polski 98 osób, dodając niewątpliwego uroku temu spotkaniu towarzyskiemu. Na szczęście uczestnikom sprzyjała pogoda, dając w ten sposób możliwość wypoczynku nad jeziorem. Atrakcyjny metalowy znaczek mistrzostw (wpinany w kłapę) zaprojekt-

tował adw. Jerzy Piosicki ze Szczecina, uczestnik zawodów.

W poszczególnych grupach zwyciężyli:

1. w grupie pań — Puchar Kierownika Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Myśliborzu oraz I miejsce zdobyła Barbara Wojtalik (Poznań) przed Romaną Orlikowską (Gdańsk) i Marią Sterczewską (Poznań);

2. w grupie panów do lat 40 — Puchar Okręgowej Rady Adwokackiej w Zielonej Górze oraz I miejsce zdobył Jerzy Wierchowicz (Zielona Góra) przed Krzysztofem Baronem (Częstochowa) i Piotrem Figurą (Wrocław);

3. w grupie panów od 41 do 55 lat — Puchar Kierownika Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Gorzowie Wielkopolskim oraz I miejsce zdobył Ryszard Wegner (Poznań) przed Januszem Lassotą (Rzeszów) i Januszem Eichstädem (Poznań);

4. w grupie panów powyżej 55 lat — Puchar Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w Zielonej Górze, oraz I miejsce zdobył Jerzy Bernhardt (Wałbrzych) przed Stanisławem Lachowiczem (Koszalin) i Olgierdem Jezierskim (Poznań);

5. w turnieju pocieszenia — dla zawodników którzy przegrali w I rundzie — Puchar Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej, nazwany Pucharem dla „Nasilniejszego Pechowca” (przegrał w I rundzie, ale wygrał w tym turnieju) zdobył Janusz Fłasza (Szczecin) przed Ryszardem Misztalskim (Częstochowa) i Antonim Dynowskim (Poznań);

6. w turnieju gier podwójnych zwyciężyła para Izby Zielonogórskiej: Andrzej Andrzejewski i Jerzy Wierchowicz przed parą Janusz Eichstädt (Poznań) i Piotr Figura (Wrocław) oraz

parą Krzysztof Baron i Ryszard Misztalski (obaj — Częstochowa).

Nagrodę przechodnią — Puchar Kryształowy ufundowany w 1981 roku przez Ośrodek Badawczy Adwokatury dla najlepszej drużyny tenisowej — zdobyła po raz drugi z rzędu ekipa z Poznania, wygrywając z zespołem z Zielonej Góry i ze Szczecina.

Wreszcie Nagrodę specjalną dla Najmilszej Uczestniczki Turnieju zdobyła pani Teresa Figura z Wrocławia, matka najmłodszego zawodnika turnieju i jedynego aplikanta biorącego udział w zawodach.

Nagrodami były wartościowe książki-albumy. Puchary wręczyli w czasie uroczystego bankietu w klubie „Panorama” ich fundatorzy: dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Zielonej Górze adw. Czesław Dużyński oraz kierownicy Zespołów Adwokackich w Gorzowie Wlkp. adw. Marian Stołecki i w Myśliborzu adw. Andrzej Stroynowski, natomiast Puchar Prezesa NRA upoważnieni do tego członkowie Komisji Sportowej NRA: adw. adw. Andrzej Siemiński i Andrzej Tarnawski.

Niżej podpisany — jako organizator zawodów — pozwala sobie wyrazić słowa podziękowania tym mieszkańcom Barlinka, którzy wykazując prawdziwą sympatię zarówno dla naszego środowiska, jak i dla „białego sportu” pomogli w sprawnym przeprowadzeniu zawodów. W szczególności składa serdeczne podziękowania prezesowi Klubu p. Stanisławowi Rewersowi, który nieodpłatnie udostępnił korty, oraz sędziemu głównemu mistrzostw p. Bogusławowi Kuklińskiemu.

adw. Andrzej Marecki